

Проект проти цькування **Gegen den Strich** Інформаційний листок для батьків

Що таке цькування?

У цьому проекті ваша дитина дізнається, що мова йде про цькування, коли «діти довгий час постійно завдають іншій дитині біль або ізолюють її, причому ця дитина не може припинити ці нападки».

Суперечки, наприклад, з роздратуванням, штовханням або ізоляцією — частина з'ясування відносин між дітьми молодшого шкільного віку.

Поводження у таких ситуаціях входить у розвиток шкільного класу.

Цькування — це форма насильства, якої не має бути у шкільному класі, тому що в разі цькування над дитиною цілеспрямовано знущаються.

Як відбувається цькування?

Існує багато видів цькування, наприклад, образи, поширення чуток, постійна ізоляція, фізичні напади, або коли відбирають особисті речі.

Завдяки цифровим можливостям Інтернету можуть застосовуватися й інші дії, такі як поширення соромних фотографій, анонімні погрози або «групи ненависті».

Якщо ці дії повторюються часто та цілеспрямовано, мова йде про цькування або кібер-буллінг.

Хто наражається на цькування?

Кожна дитина може стати жертвою цькування.

Не існує жодних прикмет або форм поведінки, які б виправдовували цькування!

Хто є причетним? Усі.

У разі цькування немає непричетних, тому що цькування — проблема всього класу. Поряд з постраждалою дитиною, злочинною групою та тими, хто примкнув тимчасово, існує велика група спостерігачів, які розуміють, що відбувається, але не втручаються. Спостерігачі часто бояться, що самі стануть жертвою агресивної поведінки злочинної групи.

Проект *Gegen den Strich* виступає саме проти цього. Діти вчаться розрізняти цькування та різні варіанти поводження: «Покликати на допомогу — це не ябедничати!»

Чому цькування завдає такого болю?

Для дітей відчуття причетності та прийняття — дуже важлива потреба. Діти, що піддаються цькуванню, бояться та не відчувають себе комфортно у школі. Часто діти соромляться та вважають, що винні самі. Вони часто не зважуються поговорити про це з друзями, вчителями або родиною.

Що ви можете зробити?

Багато постраждалих бояться, що все стане ще гірше, якщо розповісти класному керівнику.

Але якщо ніхто з групи дітей-спостерігачів не наважиться втрутитися, потрібен дорослий щоб припинити цькування,.

- Спробуйте зав'язати бесіду зі своєю дитиною, якщо вона здається вам пригніченою або не хоче ходити до школи.

- Зберігайте терпіння та випромінюйте впевненість у тому, що разом ви вирішите проблему.
- Не звинувачуйте свою дитину та не давайте поспішних порад, наприклад, що дитині слід поводитися по-іншому.

Плануйте подальші дії разом з дитиною.

- Записуйте разом з дитиною, що відбувається у школі кожного дня (нотувати можна і позитивні події)
- Повідомте класного керівника
- За необхідності зверніться до консультаційної служби у школі або до іншої контактної особи, наприклад, до соціального педагога або до вихователя у класі
- Можна повідомити керівництво школи
- Якщо знадобиться зовнішня консультація, зверніться до регіонального освітньо-консультаційного центру (ReBBZ)
- У тяжких випадках, наприклад, у разі фізичних травм, серйозних загроз або шантажу, необхідно підключити поліцію

Чого слід уникати?

- Говорити як батьки з винними у цькуванні. Це може показати їм, що ваша

дитина сама є безпомічною. Таким чином батьки можуть ускладнити ситуацію своєї дитини.

- Говорити як батьки з батьками винних у цькуванні. Як правило, батьки захищають свою дитину. Це підтвердить та підтримає поведінку винного у цькуванні. Якщо батьки покарають свою дитину, як правило, це негативно позначається на дитині, яка піддається цькуванню.

Корисні адреси в Інтернеті:

<https://www.klicksafe.de/themen/kommunizieren/cyber-mobbing/>

<https://www.hamburg.de/mobbingintervention/>

